

tu ipsemet sæpissimè, dùm mecum ipsi adesses, vidisti (quæ procul dubio affectum aliquem in renibus subesse, significant) ipsi vsum Acidularum consulimus. Processus curationis & operationis ingeniosus fuit, quem libenter tibi communicassem; sed expecto, donec videro, an Dominus Doctōr LENTVLVS aliquid hac de re scripturus sit: nisi id fecerit, tentabo casum illum pro ingenij mei tenuitate scriptis mandare, & tertiæ centuriæ inserere: secunda enim, iam dudum, vti vidisti, completa est. OZænicus noster, laus DEO, optimè conualuit. Post tui discessum ossicula quamplurima è palato eximere coacti fuimus. De Sanicula fœmina, & spiritu Cornu ceruiad Clarissimum D. Doctorem PENOTVM (qui ante mensem sedes suas Genevæ fixit) scripsi, quem D. Magister EMAN. VRSTISIVS quidem ipsemet adiuit; sed quid responderit, ex incluso Apographo suarum literarum, videre poteris.

Cæterùm, quia te Chirurgicarum operationum & curationum avidissimum esse sciam, nō inuitè tibi modum meum procedendi in relaxatione Vuulæ communicare, & instrumenta, ad hanc operationem & curationem necessaria, simul mittere placuit.

Ex duabus autem proximè præcedentibus Observationibus, relaxatas columellas incurabiles, & minimè attingendas, satis superque cognoscere potes. Nunc quomodo ego non rarò maximas quidem & ingentes relaxatas columellas sanauerim, paucis addam. Relaxatur autem, vt HIPPOCRAT. docet lib. 2. de

*Causa re-
laxationis
Vuulæ.*

E